

selskaber, som det offentlige f.eks. gennem driftoverenskomster, ejerskab eller udpegning af bestyrelsesmedlemmer har bestemmende indflydelse på.

Hidtil har Folketinget afvist at foretage en sådan udvidelse af offentlighedsloven. Det skyldes navnlig, at en beslutning om at henlægge opgaver til f.eks. et statsjet aktieselskab som oftest netop er udtryk for, at opgaven ønskes løst på de vilkår, der særligt gælder, hvis det statslige selskab skal udøve virksomhed i konkurrence med private eller udenlandske virksomheder.

Hvis man generelt inddrager statslige selskaber under offentlighedsloven, vil man derfor let kunne komme i konflikt med væsentlige hensyn bag oprettelsen af et sådant selskab.

Man skal samtidig være opmærksom på, at der i anden lovgivning er fastslået regler, som i et vist omfang sikrer offentligheden adgang til indsigt i de statslige selskaber. Efter lov om aktindsigt i miljøoplysninger er der således adgang til indsigt i miljøoplysninger, selv om disse oplysninger ligger i statslige selskaber som f.eks. A/S Øresundsforbindelsen.

Jeg kan i den forbindelse tilføje, at miljø- og energiministeren har fremsat et forslag til ændring af denne lov, som vil gennemføre den såkaldte Århuskonvention, og som vil medføre en yderligere udvidelse af offentlighedsprincippet.

På dette væsentlige område har lovgivningsmagten således allerede løst det problem, som påpeges i forespørgslen her i dag, og i 1996 blev der gennemført en ændring af bl.a. årsregnskabsloven, hvorved der blev mulighed for indsigt i statslige aktieselskabers regnskabsaflæggelser og ejerforhold m.v.

Jeg vil også gerne fremhæve, at der i forbindelse med den enkelte privatisering efter omstændighederne kan være grund til at overveje, om offentlighedsloven bør gælde for det nye selskab, således at selskabsdannelsen ikke påvirker adgangen til aktindsigt på det pågældende område.

Som et helt nyt eksempel kan jeg i den forbindelse nævne forslaget til lov om Københavns Havn A/S. Lovforslaget indeholder således en bestemmelse om, at aktieselskabet skal være omfattet af offentlighedsloven, forvaltningsloven og lov om Folketingets Ombudsmand.

Særligt med henblik på spørgsmålet om udlicitering kan jeg sige, at også her kan det efter omstændighederne overvejes at lade f.eks. offentlighedsloven gælde for private institutioner,

i det omfang de udfører opgaver for det offentlige.

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område er der fastsat bestemmelser herom. Også på dette punkt er det imidlertid regeringens opfattelse, at vurderingen skal ske konkret fra område til område og ikke generelt ved en ændring af offentlighedsloven.

Jeg vender mig til Europa-Kommissionens forslag til nye regler om aktindsigt hos EU-institutioner. Jeg vil ikke gå i detaljer med dette forslag, som jo for få dage siden, den 30. marts, har været drøftet i Folketinget i forbindelse med behandlingen af Enhedslistens beslutningsforslag om dansk veto mod forordningsforslaget.

Lad mig derfor blot fremhæve to forhold:

For det første er det regeringens opfattelse, at de nuværende regler om aktindsigt i EU ikke i tilstrækkeligt omfang tilgodeser hensynet til åbenhed. Regeringen vil derfor under de videre forhandlinger arbejde for, at den endelige forordning kommer til at indeholde så få og klart afgrænsede undtagelser fra retten til aktindsigt som muligt.

For det andet synes jeg, at det er væsentligt at gøre opmærksom på, at Kommissionens forslag faktisk indebærer et betydeligt fremskridt i forhold til den gældende retstilstand. Selv om forslaget på en række punkter ikke går så langt, som vi fra dansk side kunne ønske, er det omvendt langtfra så kritisabelt, som det synes foresat i forespørgslen her i dag.

Må jeg afslutningsvis gentage, at det er godt og nyttigt, at der her i dag kan blive anledning til at drøfte nogle grundlæggende spørgsmål om offentlighed og aktindsigt. Jeg håber samtidig, at det er fremgået, at der er tale om problemstillinger, som også regeringen er meget optaget af at finde rigtige og velafbalancerede løsninger på.

Forhandling

Anne Baastrup (SF):

Efter at have hørt justitsministerens tale ærgrer jeg mig faktisk over – og det kan justitsministeren så sige til statsministeren – at vi stillede denne forespørgsel til statsministeren, for hvis det, statsministeren gjorde her, er statsministerens måde at lytte til folk på under folkehøringerne, så må jeg sige, at det står skidt til med regeringen.